

- 5) Dient de onderlinge verhouding tussen artikel 4, lid 2, onder d), en artikel 6, lid 1, van verordening nr. 1346/2000 aldus te worden uitgelegd dat artikel 6, lid 1, alleen van toepassing is wanneer het krachtens het recht van de staat waar de procedure is geopend niet mogelijk is om een verrekening toe te passen, of kan artikel 6, lid 1, ook van toepassing zijn op andere situaties, bijvoorbeeld wanneer er tussen de betrokken rechtsordes alleen een bepaald verschil is in de verrekeningsmogelijkheden, of wanneer er geen enkel verschil bestaat maar verrekening desalniettemin wordt geweigerd in de staat waar de procedure is geopend?

(¹) Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB 2000, L 160, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 maart 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk

(Zaak C-209/18)

(2018/C 190/16)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en H. Tserepa-Lacombe, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, lid 1, artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 2, onder b) en c), artikel 15, lid 3 en artikel 25 van de dienstenrichtlijn (¹), alsook de artikelen 49 en 56 VWEU, door de vereisten te handhaven met betrekking tot de statutaire zetel van vennootschappen van octrooigemachtigden overeenkomstig § 29a, punt 7, gelezen in samenhang met § 2, lid 1, onder c), van de Patentanwaltsgesetz (wet betreffende het beroep van octrooigemachtigde; hierna: „PatAnwG”) en vennootschappen van architecten en civiel ingenieurs overeenkomstig § 25, lid 1, van de Ziviltechnikergesetz (wet betreffende het beroep van architect en civiel ingenieur; hierna: „ZTG”) en met betrekking tot de rechtsvorm en het aandeelhouderschap van vennootschappen van architecten en civiel ingenieurs overeenkomstig § 26, lid 1, en § 28, lid 1, ZTG en vennootschappen van octrooigemachtigden overeenkomstig § 29a, punten 1, 2 en 11, PatAnwG en vennootschappen van dierenartsen overeenkomstig § 15a, lid 1, van de Tierärztegesetz (wet betreffende het beroep van dierenarts), alsook door de beperking van multidisciplinaire activiteiten te handhaven voor vennootschappen van architecten en civiel ingenieurs overeenkomstig § 21, lid 1, ZTG en vennootschappen van octrooigemachtigden overeenkomstig § 29a, punt 6, PatAnwG, en
2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster het volgende aan:

Het Oostenrijkse recht bevat nog steeds vereisten met betrekking tot de zetel van vennootschappen van architecten en civiel ingenieurs en octrooigemachtigden die in strijd zijn met artikel 14, lid 1, onder b), van de dienstenrichtlijn. Deze bepalingen discrimineren direct op grond van de statutaire zetel van de vennootschap en indirect op grond van de nationaliteit van haar aandeelhouders.

De vereisten met betrekking tot de rechtsvorm en het aandeelhouderschap van vennootschappen van architecten en civiel ingenieurs, octrooigemachtigden en dierenartsen vormen een belemmering voor zowel Oostenrijkse dienstverleners als voor de vestiging van nieuwe dienstverleners uit andere lidstaten, aangezien zij de mogelijkheden van laatstgenoemden beperken om een tweede vestiging in Oostenrijk op te richten indien zij hun organisatiestructuren niet aan deze bepalingen aanpassen.

De Oostenrijkse bepalingen die de betrokken vennootschappen verplichten zich te beperken tot de uitoefening van het beroep van octrooigemachtigde of het beroep van architect of civiel ingenieur, zijn in strijd met artikel 25 van de dienstenrichtlijn, aangezien zij een beperking vormen voor de tweede vestiging in Oostenrijk van multidisciplinaire vennootschappen uit andere lidstaten alsook voor de eerste vestiging van Oostenrijkse vennootschappen. Dit belemmert de ontwikkeling van nieuwe, innovatieve bedrijfsmodellen die ondernemingen in staat stellen een breder scala aan diensten aan te bieden.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB 2006, L 376, blz. 36).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Obvodní soud pro Prahu (Tsjechië) op 26 maart 2018 — Libuše Králová / Primera Air Scandinavia

(Zaak C-215/18)

(2018/C 190/17)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Obvodní soud pro Prahu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Libuše Králová

Verwerende partij: Primera Air Scandinavia

Prejudiciële vragen

- 1) Bestond er een contractuele relatie tussen verzoekster en verweerster in de zin van artikel 5, lid 1, van verordening nr. 44/2001 ⁽¹⁾ [van de Raad] betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, hoewel er geen overeenkomst was afgesloten tussen verzoekster en verweerster en de vlucht deel uitmaakte van een dienstenpakket dat werd geleverd op basis van een overeenkomst tussen verzoekster en een derde partij (reisbureau)?
- 2) Kan die relatie worden gekwalificeerd als een consumentenrelatie overeenkomstig afdeling 4, artikelen 15 tot en met 17, van verordening nr. 44/2001 [van de Raad] betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken?
- 3) Kan er een vordering worden ingesteld tegen verweerster op grond van een recht dat voortvloeit uit verordening [(EG)] nr. 261/2004 [van het Europees Parlement en de Raad] van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91?

⁽¹⁾ PB 2001, L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) op 27 maart 2018 — Minister for Justice and Equality / LM

(Zaak C-216/18)

(2018/C 190/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court (Ierland)